

Till Arkösund juli 2015 med 'SOFIA'

En sjöresa efter tjugo års väntan.

Sommaren 1995 seglade jag, Sofia och ett par vänner till Arkösund.

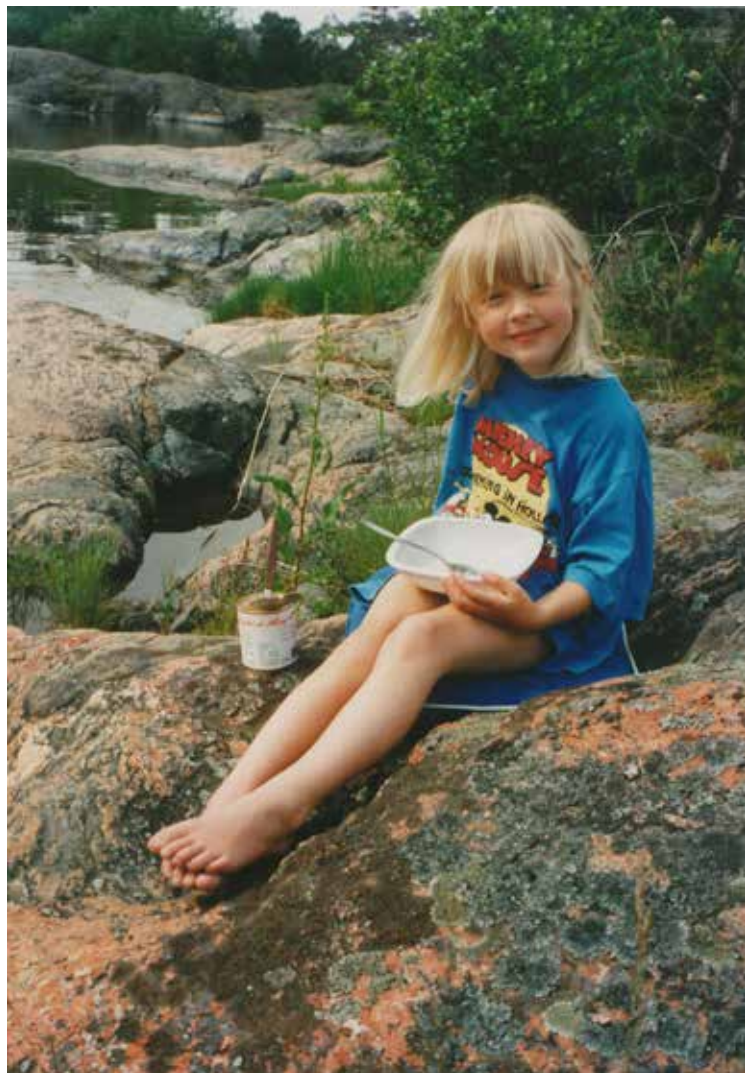
Nu skall jag och Maggie göra samma resa - äntligen.

Och det kommer att bli en fantastisk tur.

2 juni 1995

*Sofia och Christer på väg in
mot Vällö*

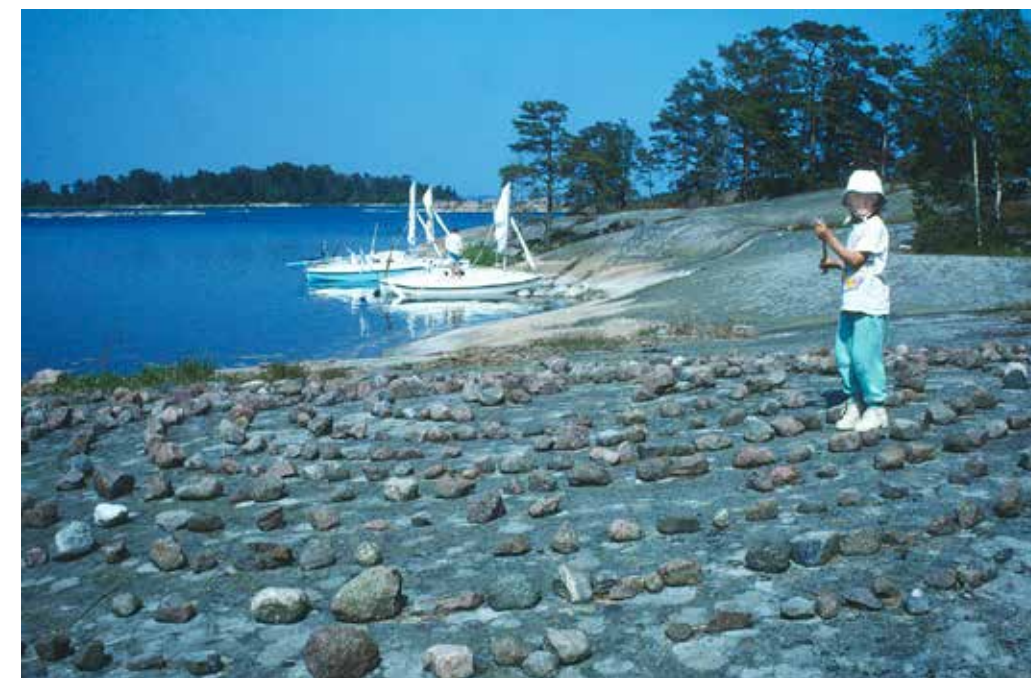
*Sofia äter frukost i närheten av
Harstena*

*Båtarna Anta och Sofia lämnar Lindö
den 2 juni 1995*

Lunch vid Sandö nära Påskallavik

*På Tallskär utanför Figeholm hittar Sofia
en "Trojaborg"*

Måndagen den 29 juni 2015 sticker vi iväg på mitt livs resa som nu äntligen skall bli av. Första stoppet blir Lövö utanför Timmernabben. Vinden har nästan dött ut helt och vi driver in mot en skyddad vik, där vi stannar under natten.

Nästa dag händer det mer. vinden blir en stadig sydlig sjöbris. När vi skall passera Vällö griper vemodet mig och vi gör en avstickare. Bara gå iland en stund för att bara trampa den välkända marken.

Snart mojnar vinden nästan helt. Innan vi når fram till Sandö kommer ett svagt stråk från norost. Jag inser att en kallfront är annalkande. Vi river tallboy-seglet och byter storsegel i all hast. Bara efter ett par minuter har vi nästan svag kuling över oss. Sofia-båten dansar iväg norrut mot Runnölandet.

Men det blir kortvarigt. Vi passerar Runnö i allt svagare vind och när vi närmar oss Storöskärgården utanför Påskallavik är det åter bleke. Med slaka segel driver vi sakta in bakom Kuggö och kastar ankar.

Vid soluppgången vaknar jag till och smyger upp och tar en bild. Solen står nästan i norr och himlen lovar en fin dag.

Efter frukost ger vi oss iväg. Vinden är nästan ostlig varför vi sträcker upp så högt det går. Kurs mot Furön. Gotlandsfärjan skymtar vid horisonten. Sjöfartsverket och vi har kollisionskurs men vi kan knappt känna oss tryggare - “möte i monsunen!”
Vinden håller i sig och vrider mer mot sydligt. Kurs Kråkelund.

På väg mot Kråkelund tar Maggie en tupplur, okänslig som hon är för sjösjukan.

Snart passerar vi den gamla båken vid inloppet till farleden mot Västervik, E-4:an kallad.

Lotsstationen (f.d.) vid Kråkelund passeras med god läns. Långt föröver och norr ut skymtar Älö.

Färden går vidare längs “E fyran”. Efter ett par timmar kan vi smyga in i vår egen grunda hamn norr om Älö. “Snigelön”, kallad av Sofia.

Morgonen är alldeles för fin för att jäkta vidare.
Vi väntar in sjöbrisen som brukar hålla tiden, sådär nån timma efter
lunch. Sydostlig vind ca 5 sekundmeter mot Västervik.
Där skall vi avgöra fortsatt färdväg.

Med precision får vi lagom med vind till Spårö utanför
Västervik, där kungen i viken hälsar oss välkomna.

Nu är det avgjort. Full fart norrut med genackern satt. Redan på förmiddagen är det mycket vind. Här kommer det att gå undan.

Farleden slingrar sig rund knallar och öar. Öppna fjärdar avlöser. Vi närmar oss Häradsskär och vinden börjar bli vass.

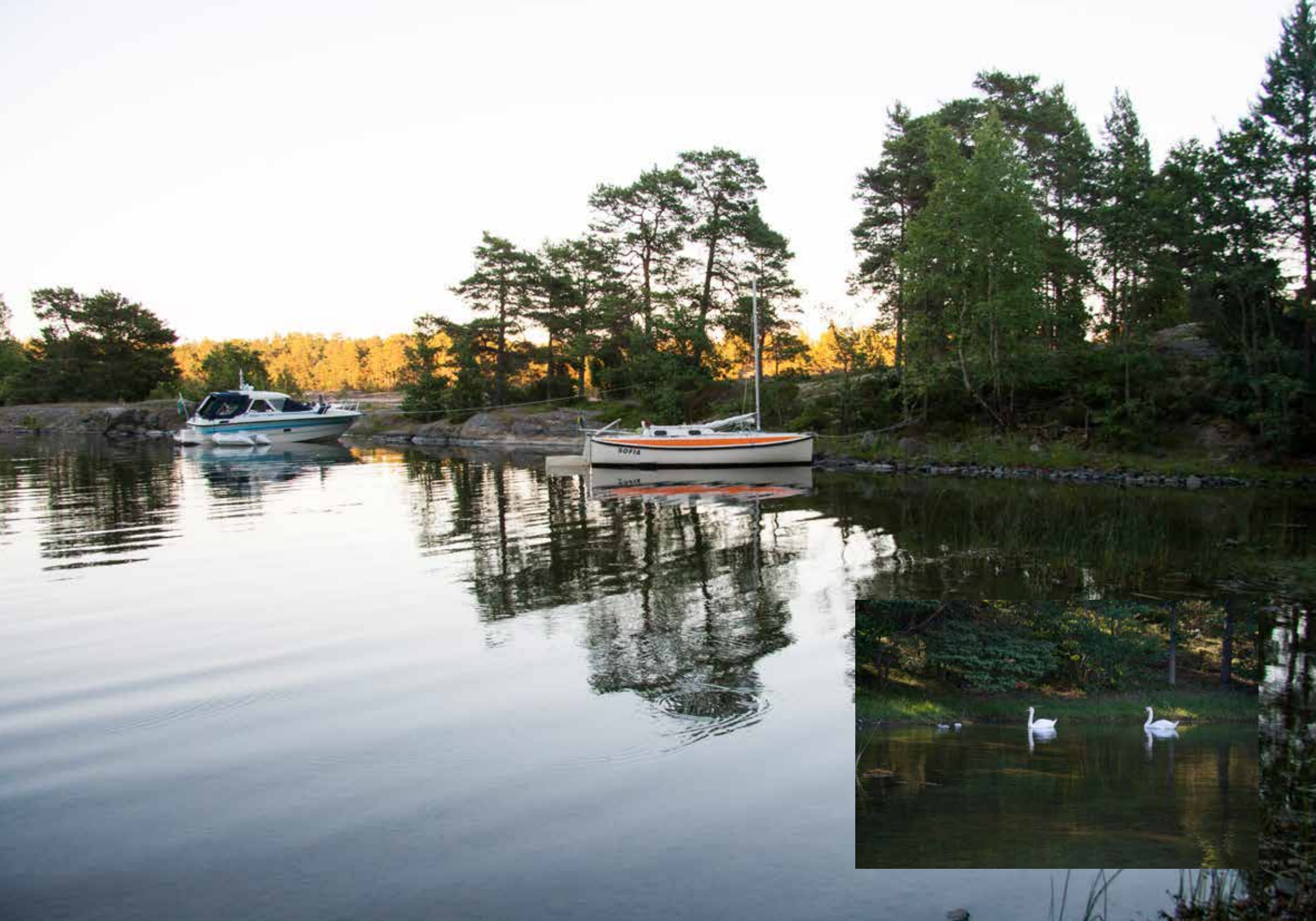

När länsen börjar bli farlig och sjön grov river vi storen och kasar vidare med spirad fock i maxfart.

Vid Gastholmen kommer vi i lä och kan hissa hårdvindsstoren. Det är bra fart ändå och Maggie hjälper till med gipparna .

Utanför Fyrudden följer vi farleden längs Vaggön och hittar en lugn vik bakom de höga klipporna. Vi hälsas välkomna av svanfamilj och trevlig motorbåtsägare. Färdens längsta etapp 40 nm är avklarad.

Öarna är branta och otillgängliga.
Spår av vildsvin och älg syns väl.
Det är svårt att ta sig fram i mora-
set.

I dag är sista dagen innan Arkösund, men kommer vi dit? Det är knappt någon vind alls, men då och då kommer små pustar och vi gör ibland hela två knop. Vi fixar frukost och senare eftermiddagsfika medan Sofia styr sig själv en bit från farleden. Hela tiden surrar det runt oss av fartglada motorbåtar som äntligen slipper den “hemska” blåsten. Man tar ingen hänsyn till oss eller andra seglare. Vi kastas fram och tillbaka av ständiga svallvågor. Det går i alla fall frammåt och senare mot eftermiddagen har vi gjort 12 nm. Vi lägger till vid Mattias brygga och förbereder oss att åka med buss hem i morgon. Senare skall jag hämta båten med trailern. Drömmen blev sann till slut och vi känner oss nöjda och tack-samma efter den fina resan.

Det fanns gott om “får” längs farleden.

Tack till Maggie
som gjorde denna
resa möjlig

christer